

Mfv.I.10.141/2013/7.

A Kúria a dr. Hardicsay Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bródy János ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságnál 8.M.791/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.632/2012/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2014. január 20. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.632/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az I. és II. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelme egyrészt az I. rendű alperes közgyűlése KGY. határozata érvénytelenségének megállapítására irányult, másrészt az alpereseket egyetemleges 2 millió forint összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni. Ezen igényét arra alapította, hogy állítása szerint az alperesek a médiában megjelent valótlan tényközléseket tartalmazó nyilatkozatokkal nagy nyilvánosság előtt megsértették a jóhírnevét azt a látszatot keltve, hogy a kinevezése együttműködési kötelezettsége megsértése miatt hiúsult meg. Kártérítést megalapozó okként hivatkozott arra is, hogy az alperesek felrőható magatartására vezethető az vissza, hogy a felperes kifejezett kérése ellenére nem gondoskodtak megfelelően a pályázati anyag titkosságáról, hiszen az széles körben ismertté vált.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság megismételt eljárásban hozott 8.M.791/2011/9. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes 2008. március 25-én a Kjt. 20/A. §-a alapján pályázatot hirdetett a II. rendű alperes magasabb vezetői munkaköre betöltésére, amelyre a felperes jelentkezett. 2008. július 5-én arról nyilatkozott, hogy nem járul hozzá, miszerint a személyével összefüggő előterjesztést a közgyűlés nyilvános ülésen tárgyalja meg.

Az I. rendű alperes közgyűlése KGY. határozatával döntött arról, hogy a felperest kinevezi pedagógus munkakörbe, és megbízza a II. rendű alperes magasabb vezetői feladatainak ellátásával 2008. július 1-jétől 2013. június 30-áig terjedő határozott időre 276.200 forint havi illetménnyel. A közgyűlés elnökét az igazgatói megbízással kapcsolatos munkaköri intézkedések megtételére utasította.

A felperes a közgyűlési határozatról annak kihirdetésekor értesült, ennek ellenére a vagyonyilatkozatát - az előírással ellentétben - 2008. június 30-áig nem adta le. Ezen a napon a kinevezés tartalmi részleteiről megbeszélést folytatott az I. rendű alperes közgyűlésének elnökével valamint alelnökével, a vagyonyilatkozatát azonban ekkor sem adta át.

Az I. rendű alperes közgyűlésének elnöke 2008. július 2-án kelt levelében a felperest a kézhezvételtől számított három munkanapon belül a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségének teljesítésére hívta fel tájékoztatva arról, hogy annak a felperes még a jogviszony létesítését megelőzően köteles eleget tenni. A felperes e levelet 2008. július 9-én vette kézhez postai úton.

Az I. rendű alperes munkatársai 2008. július 1-je és 9-e között a felperest több alkalommal telefonon és személyesen is sikertelenül keresték.

A felperes 2008. július 9-én ismételt megbeszélést folytatott az I. rendű alperessel, de ennek során a birtokában lévő kitöltött vagyonyilatkozatot nem adta át, további gondolkodási időt kért. A délután 16 óráig biztosított lehetőség ellenére a vagyonyilatkozat átadása és a kinevezési okirat aláírása azonban nem történt meg.

Az I. rendű alperes közgyűlése KGY. határozatával a KGY. határozatát visszavonta, és utasította a közgyűlés elnökét az intézmény megbízott igazgatójának megválasztásához, valamint az új pályázat kiírásához szükséges intézkedések megtételére.

A felperes kinevezésének körülményeiről a médiában híradások jelentek meg, valamint az I. rendű alperes közgyűlése oktatásért felelős alelnöke, K.K. és elnöke, M.A. több nyilatkozatot tett. A kinevezés tárgyú közgyűlési határozat miatt Sz.-n 2008. június 21-én tüntetés zajlott, ahol a II. rendű alperes egyik tanára P.L. a felperes pályázatában szereplő szakmai elképzeléseket a nyilvánosság elé tárta.

A munkaügyi bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapította, hogy a felperes érvényes pályázatot adott be, melynek alapján az I. rendű alperes közgyűlése 2008. július 19-én döntést hozott arról, hogy az igazgatói posztra a felperest nevezi ki. A közgyűlési határozat nem tekinthető kinevezési okiratnak, csak a munkáltatói jogkört gyakorló pályázattal kapcsolatos döntésének.

Alaptalannak ítélte a közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetet is figyelemmel arra, hogy a kiírt pályázattal kapcsolatban a jogszabályi feltételek hiányát korábban nem kifogásolta, valamint az I. rendű alperes a KGY. határozattal a kinevező határozatot visszavonta. Így ez okból érvénytelenség megállapítása iránti kereset nem volt előterjeszthető.

Vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes jogszerűen vonta-e vissza a kinevező közgyűlési határozatát. Azt állapította meg, hogy a felperes a vagyonyilatkozatát felhívás ellenére 2008. június 19-étől nem adta át az I. rendű alperes részére, július 8-

áig több mint egy héten keresztül az I. rendű alperes részére elérhetetlen volt, ezzel együttműködési kötelezettségét megszegte és maga hiúsította meg a kinevezési okirat aláírását, így a közgyűlési határozat visszavonása jogszerűen történt.

Megállapította, hogy az alperesek a pályázati anyag kezelése és továbbítása során jogszerűen jártak el. A felperes kérésének megfelelően pályázatát zárt ülésen tárgyalták. Az I. rendű alperes törvényi kötelezettségének tett eleget, amikor a felperes pályázata kapcsán beszerezte a szükséges véleményeket. Az azokat adó testületekkel szükségszerűen ismertető volt a pályázat. Így alperesek a Kjt. 20/A. § (6) bekezdésének megfelelően jártak el. Nem volt megállapítható az alperesek részéről olyan jogellenes magatartás, amellyel összefüggésben a véleményezésre jogosultakon felül bármely más, harmadik személy tudomására jutott volna a felperes pályázata.

A felperes személyhez fűződő jogának megsértése kapcsán vizsgálta, hogy az I. rendű alperes részéről nyilatkozatot tevő M.A., valamint K.K. előadásai tartalmaztak-e a felperesre nézve valótlan tényközlést. Megállapította, hogy e nyilatkozatok objektív, valós tényeken alapultak, melyekkel a felperes jóhírnevét nem sértették meg. Az internetes portálokön megjelent vélemények az alperes magatartásával nem voltak oksági összefüggésben.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.632/2012/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, kötelezte a felperest az alperesek javára másodfokú perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, és abból helytálló jogkövetkeztetésre jutott, érdemi döntése is helyes, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával indokbeli kiegészítéssel helybenhagyta.

Álláspontja szerint a jogvita elbírálására a keresetindítás időpontjában hatályos Pp. 349. §-a alapján a munkaügyi bíróság hatáskörrel rendelkezett. Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett igény a Pp. 349. § (3) bekezdése, míg a II. rendű alperessel szemben előterjesztett, a Pp. 349. § (2) bekezdés a) pontja alapján volt munkaügyi perben elbírálható.

A másodfokú bíróság - utalva a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.11.194/2010/4. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltakra - rögzítette, hogy az I. rendű alperes közgyűlése KGY. határozata érvényes kinevezési okiratnak nem tekinthető. A munkáltató (iskola) és a felperes között a jogviszony érvényesen nem jött létre. Ezért a felperesnek a kinevezés kötelező tartalmi elemeinek a hiányára történő hivatkozása alaptalan. Kinevezésére pedagógiai szakvizsga, valamint vagyonyilatkozat leadása hiányában nem is kerülhetett volna sor. Helyes az elsőfokú bíróság megállapítása, miszerint a visszavont közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítására utóbb peres eljárásban már nem

kerülhetett sor.

Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy a KGY. határozat visszavonásának indoka a felperesnek a 2007. évi CLII. törvény 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján fennálló kötelezettsége teljesítésének önhibájából való elmulasztása volt, a vagyonyilatkozat benyújtása viszont a foglalkoztatás előfeltétele. E körben helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítése során a felperes, valamint az I. rendű alperes magatartásait.

Alaptalannak találta a felperesnek a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség eljárási szabályairól szóló elnöki-főjegyzői utasítás mellékletében foglaltaknak az I. rendű alperes általi megszegésére történő hivatkozását. A felperes ugyanis még a pályázat 2008. június 19-ei elbírálását megelőzően (azaz 2008. június 1-je előtt) megkapta a vagyonyilatkozat nyomtatványt a kitöltési útmutatóval, a szükséges tájékoztatással, ennek ellenére az ésszerű határidő 2008. június 30-ával történő leteltéig, sőt azt követően további kétszeri felszólítás ellenére sem tett annak eleget, holott a kitöltött vagyonyilatkozat a 2008. július 9-ei megbeszélésen már a birtokában volt.

Helyesen jutott tehát az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a KGY. határozat meghozatalára azért került sor, mert a felperes megszegve együttműködési kötelezettségét, saját maga hiúsította meg kinevezését. Ezért az I. rendű alperes részéről a médiában megjelent nyilatkozatok a bíróság által megállapított tényállással összhangban álló, valós tényközléseket tartalmaztak. Ebből következően a felperes jóhírnevének a megsértése nem volt megállapítható.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 102. § (3) bekezdése alapján pályázatának tartalma a véleményező testületekkel ismerttetendő volt. A felperes kifejezetten arról rendelkezett csak, hogy pályázatának a közgyűlés előtti nyilvános ülésen történő tárgyalásához nem járul hozzá. A tanúvallomások alapján nem volt megállapítható olyan vétkes magatartás vagy mulasztás, amellyel okozati összefüggésben jutott volna a felperes pályázata a véleményezésre jogosultak körén kívüli harmadik személyek tudomására. Alperesek a pályázat kezelése során a tőlük elvárható magatartást tanúsították.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Érvelésként fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat.

Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság jogsértően fogadta el az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, és a KGY. határozat visszavonásának indokáról, a kinevezése saját maga általi megghiúsításáról levont jogkövetkeztetése, valamint annak rögzítése sem helytálló, hogy az I. rendű alperes nyilatkozatai valós

tényeket tartalmaztak, és hogy az alperesek részéről nem volt megállapítható vétkes magatartás a pályázatkezelés során. Vitatta, hogy a II. rendű alperes igazgatói állása betöltésének megghiúsulása az ő hibájára lenne visszavezethető. Utalt ekörben a 2/2008-as számú elnök-főjegyzői utasítás mellékletében foglaltakra. A vagyonyilatkozat megtételére vonatkozó nyolc napos határidőt is megszegve hívták őt fel három napos határidővel e kötelezettség teljesítésére, majd ezt a határidőt sem megvárva alapos indok nélkül visszavonták a kinevező közgyűlési határozatot. Ezért az I. rendű alperes részéről nyilatkozók valótlan tények alapján keltették azt a látszatot, hogy a felperes miatt hiúsult meg a kinevezés.

A nyilatkozatok tartalma szerint (miszerint az I. rendű alperes közgyűlésének döntése alapján 2008. július 1-jétől a felperes az oktatási intézmény igazgatója) az I. rendű alperes azt a látszatot is keltette, hogy a felperes kinevezése megtörtént. Arra azonban jogszerűen nem kerülhetett sor, mert a közoktatási törvény 18. § (1) bekezdés a) pontjában az intézményvezetői megbízáshoz kötelezően előírt pedagógus szakvizsgával nem rendelkezik. Ezért a vagyonyilatkozat leadása esetén sem lett volna érvényesen igazgatónak kinevezhető.

A felperes kinevezéséről szóló KGY. közgyűlési határozat önmagában is érvénytelen volt, mert nem tartalmazta a kinevezés Kjt. 21. § (3) bekezdés szerinti kötelező tartalmi elemeit (fizetési osztályt és fokozatot, valamint a munkavégzés helyét). Az I. rendű alperestől az lett volna az elvárható magatartás, ha írásban közli a felperessel, hogy a pályázata érvénytelen. Az I. rendű alperes képviselői azonban a sajtóban kijelentéseikkel azt a látszatot keltették, hogy a felperes nem együttműködő, felrőhatóan elmulasztja a megkeresésekre történő reagálást.

Az I. rendű alperesi jogsértés következményeként a világhálón több felperest lejárató cikk jelent meg, amelyek a hozzáfűzött olvasói kommentárokkal jól tükrözik a környezetében a regionális, illetve lokális közvéleményben a pályázat kapcsán kialakított kedvezőtlen megítélést a felperesről, amelyek alkalmasak személyiségi jogának, illetve jóhírnevéhez fűződő jogának megsértésére.

A felperes pályázatával kapcsolatban az országos sajtó is különös érdeklődést mutatott, így az N.-ben 2008. június 28-án E.p. címmel megjelent (irat) cikkből az olvasó arról szerezhetett tudomást, hogy a felperes az új, kinevezett iskola-igazgató, továbbá széles nyilvánosság megismerhette pályázata tartalmát annak ellenére, hogy annak zártan kezelését kérte.

Az alpereseknek felrőhatóan nyilvánosságra került felperesi pályázat kapcsán, illetve az ahhoz kapcsolódóan megjelent cikkek és kommentárok nyomán a közvéleményben kialakult negatív vélemények, értékítéletek és a felperes kinevezésével kapcsolatban tett félrevezető alperesi jognyilatkozatok következményeként a felperes a Ptk. 75. § (1) bekezdésben foglalt személyiségi joga és a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésében foglalt jóhírnevéhez való joga

csorbult, melynek következtében nem vagyoni kára keletkezett.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában történő fenntartására, a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelem önálló jogorvoslati kérelem, ezért a törvény értelmében abban pontosan meg kell jelölni a jogszabálysértést és annak indokait. Ebből következően nem felel meg a törvénynek a korábbi beadványokra, például a fellebbezésre történő utalás. A Kúria ezért a felperes felülvizsgálati kérelmének azon részét bírálhatta el, amely a jogszabálynak megfelel [Pp. 272.§ (2) bekezdés, BH 1995.99/II.], vagyis a felülvizsgálati kérelmében előadott érvelést vonhatta vizsgálódási körébe, csak a fellebbezésben előadottakat nem.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt. Nincs helye a bizonyítékok újraértékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az eljáró bíróságok részéről nem volt az ügy érdemét érintő jogszabálysértésként a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése megállapítható [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001.197., BH 2002.29.].

Az eljáró bíróságok a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján helyesen állapították meg, és a bizonyítékokat a maguk összességében értékelték [Pp. 206. § (1) bekezdés]. A helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vontak le mind a közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása, mind a nem vagyoni kártérítés iránti kereset tárgyában.

A jogszabályok [a Kjt. 20/B. § (1) bekezdése] és a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.11.194/2010/4. számú hatályon kívül helyező végzése helytálló értelmezésével állapították meg, hogy a KGY. határozat a magasabb vezetői munkakörre vonatkozóan kinevezési jogkört gyakorlónak (munkáltatói jogkörgyakorló) a pályázat elbírálásáról hozott döntése volt, maga a közgyűlési határozat is utasította a közgyűlés elnökét az igazgatói megbízással kapcsolatos munkaköri intézkedések megtételére. A Kjt. 21. § (1) bekezdés alapján a közalkalmazotti jogviszony még a magasabb vezetői munkakör betöltése esetén is a kinevezéssel és annak elfogadásával, azaz a felek konszenzusával jön létre. Meg kell tehát különböztetni a magasabb vezetői feladatokkal történő megbízásra vonatkozó „kinevezést”, a közalkalmazott által is elfogadott, vagyis a munkáltató és a magasabb vezetői feladatokat ellátó közalkalmazott egybehangzó akaratnyilatkozatát tartalmazó jogviszonyt létesítő aktust, vagyis a kinevezést. A közalkalmazott részéről történő elfogadó nyilatkozat hiányában ugyanis a közalkalmazotti jogviszony nem jön létre. Ez történt a perbeli esetben is. Egy létre nem jött kinevezés semmisségi ok miatti érvénytelenségét nem lehet megállapítani. Ezért az eljáró bíróságok döntése jogszerű a KGY.

határozat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem elutasítása tárgyában.

A másodfokú bíróság arra is helyesen mutatott rá, hogy a pedagógiai szakvizsga hiánya csak akkor eredményezhette volna a közalkalmazotti jogviszony létesítésére vonatkozó kinevezés érvénytelenségét, ha a létesítésre vonatkozóan a felek megállapodása megállapítható lett volna.

Az I. rendű alperes közgyűlése a felperes pályázatát elfogadva a magasabb vezetői munkakörrel történő megbízásáról döntött, vagyis őt a II. rendű alperes igazgatójának kinevezte. Így az e kinevezésről szóló, a közgyűlés elnöke és alelnöke részéről adott nyilatkozatok a valóságnak megfeleltek, a felperes e körben személyiségi jogának megsértésére alaptalanul hivatkozott. Valós volt az a tényközlés is, hogy a felperes hibájából hiúsult meg a konszenzus a közalkalmazotti jogviszony létesítése tárgyában, hiszen erre neki felróhatóan nem került sor 2008. július 9-éig a vagyonyilatkozat leadása, a kinevezés aláírása hiányában.

Alaptalan a felperes érvelése a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségre történő felhívás tárgyában is. A felperes erre vonatkozó érvelését a körben terjesztette elő, hogy a munkáltató azt a látszatot keltette, miszerint az ő hibájából hiúsult meg a jogviszony létesítése. Ugyanakkor személyes nyilatkozata szerint a megfelelő tájékoztatás és okiratok birtokában 2008. június 19-étől, a közgyűlés kinevező döntésétől július 9-éig nem adta le a kitöltött vagyonyilatkozatát, amely a július 9-ei megbeszélésen is nála volt [jegyzőkönyv 5. oldalán a felperes személyes nyilatkozata]. Ezért nem az I. rendű alperes belső szabályzatával ellentétes határidő biztosításának, hanem a felperes saját felróható magatartásának okán hiúsult meg a felperes kinevezése.

A tanúk (K.K., V.K.I., V.A. jegyzőkönyvben, M.CS. jegyzőkönyvben foglalt) vallomásai alapján helytálló következtetést vontak le a bíróságok arról is, hogy a felperes az I. rendű alperes részéről 2008. június 1-je és 9-e között nem volt elérhető. Nem helytálló tehát a felperes felülvizsgálati érvelése arra nézve, hogy erre vonatkozóan a közgyűlés elnöke és alelnöke valótlán nyilatkozatot tett, és együttműködési kötelezettségének megsértését valótlánul állították.

A nem vagyoni kárigény vonatkozásában is helytálló az eljáró bíróságok érvelése. A Kjt. 20/A. §-ában foglalt rendelkezések helyes értelmezésével rögzítették, hogy a közoktatási törvény 102. §-ában foglalt rendelkezések alapján a véleményadásra kötelezett testületekkel a felperes pályázata ismertető volt, így a jogszabályi rendelkezés alapján ehhez nem kellett a felperes mint pályázó beleegyezése [Kjt. 20/A. § (6) bekezdés].

A felperes a reá a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján háruló bizonyítási teher ellenére nem bizonyított olyan alpereseknek felróható, a pályázata kezelésével kapcsolatos magatartást, amely a személyiségi jogsértésre alapított nem vagyoni kárigényét megalapozza. Helytállóan értékelték a bíróságok a pályázat

kezelésével megbízott I. és II. rendű alperesi alkalmazottak vallomását [jegyzőkönyv M.CS., jegyzőkönyv, Sz.Z.]. Önmagában az, hogy a médiában kívülállók részéről olyan cikkek és nyilatkozatok, kommentárok jelentek meg, amelyek a felperes szerint a személyiségi jogait sértik, nem bizonyítja az alperesek jogsértő magatartását. A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a peresztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperesek mint egyetemleges jogosultak felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére.

A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. január 20.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:Nné tisztviselő